

[Dræbye]

40 og 80 km, men nogen entydig afstand kan ikke gives.«

Det er altså også miljøstyrelsens vurdering af det materiale, som er kommet fra det svenske strålebeskyttelsesinstitut. Jeg vil derfor spørge, når ministeren her i dag siger, at vi skal vide noget mere, om det betyder, at ministeren og miljøstyrelsen og ministeriet ikke deler den vurdering, som er angivet i »Effektivare Beredskap«, at vi er inde i risikozoner på mellem 40 og 80 km, altså omfattende størstedelen af det storkøbenhavnske område. Hvis ministeren ikke er af den opfattelse, at risikozonerne er så store, hvad er så begrundelsen herfor?

Vi vil gerne have dette spørgsmål nærmere belyst. Hvis ministeren ikke til fulde kan besvare det her i dag, så vil vi stille spørgsmålet under udvalgsarbejdet. Vi kan selvfølgelig have det håb, at udvalgsarbejdet i øvrigt vil medføre, at regeringen undervejs får mulighed for at finde et standpunkt, og det vil kun glæde os, hvis det bliver et standpunkt, som svarer til de ønsker, vi har fremsat her.

Jeg skal til de andre bemærkninger, som er faldet her i dag, kun knytte nogle ganske få og korte bemærkninger.

Hr. Ivar Hansen og hr. Dyremose mente, at det var unødigt trætte, at vi endnu en gang var kommet i den situation, for vi havde jo haft debatten. Nu må vi altså gøre opmærksom på, at debatten jo netop ikke mundede ud i nogen konklusion, men i, at regeringen ville foretage yderligere overvejelser. Vi er i hvert fald ikke af den opfattelse, at sådanne yderligere overvejelser skulle foretages, uden at folketinget deltog i dem, og det kan man jo direkte komme til ved hjælp af de to fremsatte forslag.

Hr. Dyremose mente videre, at det var indblanding i svenske forhold, at vi tager stilling til strålerisiciene for det storkøbenhavnske område på grund af Barsebäck. Jeg kan ikke se anderledes på det, end at hr. Dyremose alvorligt er af den opfattelse, at de resultater, som er kommet frem, og som er beskrevet i de rapporter, der er kommet omkring »Effektivare Beredskap«, overhovedet ikke regnes for noget af de konservative. Hvis man siger, at der er hold i dem, så kan man selvfølgelig heller ikke komme til andet resultat, end at det er en væsentlig dansk interesse, at vi beskæftiger os med Barsebäck drift.

Både hr. Kalnæs, hr. Mølgaard og hr. Waldorff gjorde i nogle bemærkninger noget ud af, at de radikale har en anden opfattelse af, hvorledes afviklingsperioden skal være, end den, som fremgår af forslaget fra SF, retsforbundet og venstresocialisterne. Til dem vil jeg – ud over det, jeg sagde i mine generelle bemærkninger – sige, at heller ikke linje 3 i det svenske forslag ved folkeafstemningen går jo ud på en øjeblikkelig her-og-nu-afvikling af hele den svenske kernekraft. Det blev begrundet i en udsendelse i det svenske fjernsyn i går på den måde, at man sagde, at når man nu var sejlet ud på havet i et skib, så kunne man vælge det standpunkt, at man bare skulle fortsætte ligeud, og det er jo det, forslagene om langvarig afvikling ved den svenske afstemning går ud på. Man kunne også vælge det standpunkt, og det var det, linje 3 havde gjort, at sejle båden ind til kysten igen. Men heller ikke i den svenske debat har man altså valgt det standpunkt, at man skulle lade være med at sejle båden, men springe ud på hovedet. Derfor synes jeg, at det standpunkt, vi har, er meget konsekvent og overensstemmende med, at man ikke, selv om vi har den opfattelse, at Barsebäck skal afvikles, kan gøre det uden videre og uden at gøre det med omtanke, altså uden stadig væk at være ved roret.

Første næstformand (Enggaard):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 59 om atomkraftværket Barsebäck, fru Margrete Auken, har ordet.

Margrete Auken (SF):

Hr. Steffensen fra kristeligt folkeparti indledte med at takke ministeren for redegørelsen. Det er det, jeg vil kalde for kristelig nøjsomhed, for i betragtning af, at ministeren stort set ikke sagde noget, synes jeg, at det var bevægende, at der også skulle falde en tak i den anledning. Jeg skal spare ministeren for tilsvarende fornærmelser.

Først vil jeg godt sige lidt om, hvorfor vi har fremsat dette forslag. Nu har man jo gjort meget ud af, at vi lige har snakket om tingene herinde. Det blev fremhævet af hr. Dræbye, at den debat, vi havde her, var ligesom den mulighed, vi ville give ministeren og de forskellige herinde, for under rolige forhold, hvor de ikke skulle have dagsordener,